

Н 10TH ОКТОБРИОУ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ,

Ἐτησία προπληρωτέα.

Δραχ. 15.

φράγχα 13.

TIMH KATAΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διατριβῶν, εἰδοποιήσεων κτλ. δι' ἑκάστην

στίγον λεπτὰ 16.

Διχαστιχῶν

Ἐπιστολαὶ καὶ λοιπὰ ἐπιγράφονται «Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἑφημερίδος Ἡ ΔΕΚΑΤΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ εἰς τὸ Τυπογραφεῖον Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ».

ΕΤΟΣ Α'.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 19 Ἰανουαρίου 1863.

APIO. 4.

Τὸ παρὰ τοῦ Κυρ. Ἐλλιοτ εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν παρουσιασθὲν ὑπόμνημα κατετάραξε τοὺς μικροψύχους καὶ μεμψιμοίρους, ἔδωκε δὲ λαβὴν εἰς τοὺς ζητοῦντας εἰς τὴν πολιτικὴν πορείαν τῆς Ἀγγλίας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν ἄλλο νὰ εὕρωσιν εἰμὴ δόλον καὶ ἀπάτην, ὅπως ἀνακράξωσιν, ἰδοὺ πῶς μᾶς παίξει ἡ Ἀγγλία, μετὰ τὴν κωμωδίαν τοῦ Ἀλφρέδου ἰδοὺ δευτέρᾳ πράξι, ἡ πρότασις τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἐπτανήσου, ὑπὸ ποῖον δὲ φρικτὸν ὄρον; νὰ τηρηθῇ ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας. Ἡ Ἐπτάνησος εἶναι ἡ νέα Ἰριγένεια, τὸ ὀλοκαύτωμα, τὸ θῦμα τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ προσφερθῇ, ὅπως ἡ Ἑλλάς δι' αὐτῆς ἀλυσοδεθῇ, ὅπως χάριν αὐτῆς παραιτηθῇ πάσης ἐλπίδος ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων της, ὅπως χάριν αὐτῆς οἱ λοιποὶ μας ἀδελφοὶ καταδικασθῶσιν αἰωνίως ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν νὰ μείνωσι.

Τὸ καθ' ἡμᾶς πεπειθότες, ὅτι τῆς μακιαβελείου πολιτικῆς ἡ ἐποχὴ παρῆλθεν, ὅτι δὲν ζῶμεν πλέον εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους τοῦ δεσποτισμοῦ, οἱ βασιλεῖς καὶ ὑπουργοὶ ἠδύναντο κατ' ἀρέσκειαν περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν νὰ ἀποφασίζωσι, χωρὶς οὐδόλως τῶν λαῶν ἢ θέλησις νὰ ἐρωτᾶται, ὅχι μόνον δὲν μεμφιμοιροῦμεν, ὅχι μόνον δὲν ἀνακαλύπτουμεν δόλον καὶ ἀπάτην, ἀλλὰ πληρεστάτην ἔχοντες πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐν καλῇ πίστει καὶ πρὸς τὰ ἀληθῆ τῆς Ἑλλάδος συμφέροντα πράττει, θεωροῦμεν τὸ ὑπόμνημα ὡς τὴν ἐπισφράγισιν τοῦ προγράμματος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν θριαμβεύουσα ἐπανάστασις ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῇ της ὅπως αὐτὴν ἀντιπροσωπεύσῃ.

Πολυχρόνιος πείρα, λυπηρόν παρελθόν, πολιτικὸν σύστημα ἀνομίας καὶ διαφθοράς εἶχε καταδείξει εἰς τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, ἐλεύθερον καὶ δοῦλον, ὅτι ἡ πορεία ἦν ἐβιάζε δὲν ἡδύνατο εἰ μὴ νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς τὸν κρημνόν, ὅτι μικρὸν ἔτι βῆμα καὶ ἡ ἐντέλῃ κοινωνικῇ ἀποσύνθεσις ἦτον ἄφρευκτος. Κατὰ τὸ 1854, ὅταν αἱ δύο ἐκείναι τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις, αἵτινες ἄνωθεν εἶναι προωρισμέναι ὅπως τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ προεξάρχωσι πρὸς θρίαμβον τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἤνωσαν τὰ ὅπλα των ἵνα τοῦ Τσάρου τὰς κατακτητικὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁρμὰς καταστείλωσιν, ὁ τότε ἐλέφ πρωτοκόλλων Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐνόμισε κατάλληλον τὴν περίστασιν, κατὰ τινὰς μὲν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν μας, κατ' ἄλλους δὲ ὅπως τὴν φίλην Ῥωσσίαν ὑπηρετήσῃ. Αὐλικαὶ ραδιουργίαι, μικρόνοος κεφαλῆς κενοδοξία, ἐγέννησαν τὸ κίνημα ἐκεῖνο, ἡ δὲ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὲρ τοῦ προέχοντος τῆς ἐλευθερίας ἀνεπετάσθη. Ὁ Ἕλλην ὁ συνειθισκὸς πάντοτε δι' ἐλπίδων νὰ τρέφεται, καὶ χάριν τῶν δειπνῶν πολλάκις τὴν πραγματικότητα λησμονεῖ, ἐσκήρτισεν εἰς τὴν φανήν τοῦ τότε Βασιλέως τῶν ὁμογενῶν ὁ χρυσὸς κατέβρευσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄφρονες καὶ περὶ πάντων ὀλιγορροῦντες ἐνομίσαμεν, ὅτι στρέφοντες τὰ ὅπλα ἐναντίον ἐκείνης τῆς Τουρκίας, ὑπὲρ ἧς τὰ ἀγγλογαλλικὰ ὅπλα ἐμάχοντο, ἡδυνάμεθα τοὺς ἀδελφοὺς μας νὰ ἀπελευθερώσωμεν. Εἰς τὰς ἐρμας τῆς καρδίας μας ὑπεκοντες καὶ οὐκ τὸν ὁρὸν νοῦν ἀ-

κολουθοῦντες ἐκινήθημεν, ἀλλ' ἡ πραγματικότητα δὲν ἐβράδυνε
 νὰ καταδείξῃ εἰς ἡμᾶς τὴν πλάνην εἰς ἣν ὑπόσκόμεθα. Ἡ
 ἀγγλογαλλικὴ κατοχὴ ὑπῆρξε τῆς ἐγέρσεώς μας τὸ ἀποτέλεσμα,
 ἡ δὲ ληστεία τοῦ Ὁθωμανοῦ ἐκδίκησις. Ἐπῆλθε στιγμὴ συγῆς
 καὶ σκέψεως, καθ' ἣν οἱ μὲν αὐλοκόλακες ἐπλεκαν εἰς τὸν
 Βασιλέα στεφάνους, ὅτι δῆθεν τῆς διπλωματίας ἐγένετο θῦμα.
 ὁ δὲ νουνεχὴς ἄνθρωπος, ὁ ἀληθὴς πατριώτης, σύννους εἰς γωνίαν
 ἐκάθητο καὶ ἀνεμέτρα τὸν κτύπον τὸ ὅποιον τὸ ἔθνος
 ὑπέστη καὶ τὰς συνεπείας αὐτοῦ. Ὁ πόλεμος πρὸς θρίαμβον
 τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις συμφέρον ἔχει
 οὐδεὶς τρίτος τὴν κληρονομίαν τῆς νὰ καταλάβῃ, ἐτελείωσε,
 κατὰ δὲ τὸ 1856 ὑπεγράφετο ἐν Παρισίοις συνθήκη δι' ἧς
 τῆς Τουρκίας ἡ ἀκεραϊότης ἀνεγνωρίζετο. Τὸ σκληρὸν τοῦτο
 μάθημα οὐδὲ τὸν Ὁθωνα, οὐδὲ μερίδα τινὰ τῆς Ἑλλάδος ὠ-
 φέλησε· τὴν καταιγίδα διεδέχθη γαλήνη, ταύτης δὲ διαρκού-
 σης, ὁ μὲν Ὁθων καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀνέλαβον τὸ παλαιὸν τὸν
 ἔργον, ὁ δὲ νουνεχὴς καὶ ἀληθὴς πατριώτης ἐφώναζε, πρὸς
 Θεοῦ ἀπωλῆσθαι, ἐν βῆμα ἀκόμη καὶ ἡ καταστροφὴ εἶναι ἄ-
 ρευστος. Ἐν τούτοις μικρὸν τῆς Ἰταλίας κράτος ἐσωτερικῶς
 διὰ τῆς ἐλευθερίας διωργανίζετο καὶ μετεβάλλετο εἰς κέντρον
 τῆς Ἰταλικῆς ἐνότητος, ἔχον δὲ ἐπὶ κεφαλῇ του Βασιλέα πα-
 τριώτην καὶ μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα, ὠφελήθη ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου
 τοῦ πολέμου, ὅστις ἐπέπρωτο τὴν Ἑλλάδα νὰ πληγῶσῃ. Τὸ
 1859 δὲν ἐβράδυνεν· ὁ νέος Αὐγούστος θέλων κατὰ τι τὸν Καί-
 σαρα νὰ μιμηθῇ διέρχεται τὰς Ἀλπεις ἐπὶ κεφαλῇ τῶν λε-
 γεωνῶν του, ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας ἀντηχεῖ εἰς τὰ πεδία
 τῆς Ἰταλίας, τοῦ δὲ πολιτικοῦ ἀνδρὸς οἱ ἀγῶνες στεφανοῦν-
 ται. Τότε ἡ πραγματικότης παρουσιάζεται εἰς τὸν Ἕλληνα
 μὲ ὅλα τὰ ζῶηρά χρώματά της, ὁ ἀληθὴς πατριώτης πάλιν
 φωνάζει, πρὸς Θεοῦ ἡμεῖς τί πράττομεν; Οἱ μαθηταὶ ἐπανα-
 στατοῦν, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐντὸς τῆς Βουλῆς σχηματίζεται,
 συνωμοσία κρύφα χαλκεύεται, πάνταχόθεν φωνάζουσιν ἀλλαγὴν
 συστήματος, ἀλλαγὴν συστήματος· ἀλλ' ὁ Ὁθων εἰς τὰς βου-
 λήσεις τοῦ ἔθνους κωφεύει· τὸ Ναύπλιον τέλος ἀναστατοῦται,
 ὑπουργοὶ δὲ ἔνδοξα φέροντες ὀνόματα, ἀντὶ νὰ εἰπωσιν εἰς
 τὸν Βασιλέα, «Βασιλεῦ, ἡ ἐντίμως πολιτεύου, ἡ δοῦλοί σου δὲν
 γινόμεθα,» στρέφουσι τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν των. Τοῦ
 Ναυπλίου ἡ στάσις κατηνύσθη, ἡ Ὀκτωβριανὴ ἐπανάστασις ἐ-
 πῆλθε καὶ ἰδοὺ ἡ ἐποχὴ, ἣν σήμερον διατρέχομεν.

Τοιαῦτα τὰ αἵτια τὰ προκαλέσαντα τὴν Ὀκτωβριανὴν ἐ-
πανάστασιν. Ὁ Ὀθων ἀπεβλήθη διότι μετ' αὐτοῦ πᾶσα συμ-
φυιλώσις ἦτον ἀδύνατος, ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως
δὲν ἐτελείωσε.

Ποῖον τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον βλέπομεν κινεῖν καὶ διευθύ-
νον τὴν ἐπανάστασιν; πολιτικοῦ συστήματος ἀλλαγὴ, ἥτοι κοι-
νωνικὴ ἀνάπλασις; ἢ ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς κατάρτα-
σις ἀκριβοῦς ἐξετάσασα, καὶ τὸ ποτὲ μικρὸν ἐκείνη τῆς ἰτα-
λίας κράτος μνημονεύει, ἀναισθητοῦ, ὅτι ἀπὸ ἐσωτερικῆς βελτιώ-
σεως πᾶσα ἀναρτῶσιν πάλιν ὅντα, τὸ πρᾶγμα εἶναι ματαίᾳ. Ἡ
πορεία ἦν ἡ ἐπανάστασις ἐγάρῃς εἶναι βοσδεῖα, ἀλλ' εἶναι

ἡ μόνη δυναμένη ἡμᾶς νὰ σώσῃ· δὲν εἶναι βεβαίως πολὺ ἐλ-
κυστικὴ διὰ τοὺς θέλοντας ἐπὶ τοῦ ὄχλου νὰ ἄρχωσι καὶ
αὐτὸν διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν τέλη νὰ ἄγωσι καὶ φέρωσιν, ἀλ-
λ' εἶναι ἡ μόνη ἔχουσα βάσιν σταθερὰν καὶ μόνιμον, ἡ
μόνη, ἐπαναλέγωμεν, ἥτις δύναται ἡμᾶς νὰ σώσῃ. Ἡ ἐπανά-
στασις ἐπεχείρησεν ἔργον οὐχὶ μικρὸν, διότι πολλὰ τὰ ἀντι-
παλαίοντα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα προπατορικῶν ἀμαρτημάτων
εἶναι κληροδοτήματα. Ἡ ἐπανάστασις δὲν ἐζήτησεν ἄλλο εἰ-
μὴ καταστέλλουσα τὴν ἀνομίαν καὶ διαφθοράν, νὰ καταστήσῃ
τὴν Ἑλλάδα κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως ἐν τῇ Ἀνα-
τολίῃ. Ἰσότης ἀπέναντι τοῦ νόμου, ἐλευθερία στηριζομένη ἐπὶ
τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου, τιμὴ εἰς
τε τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς συναλλαγὰς, ἀνάπτυξις τῶν
ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων προσόδων, προαγωγή τῶν κάτω τοῦ
λαοῦ τάξεων, οὐχὶ διὰ κενῶν λέξεων, διὰ πομπωδῶν φράσεων,
δι' ὑποσχέσεων οὐδέποτε ἐκτελουμένων, ἀλλὰ διὰ τῆς παι-
δείας, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου· τοιαῦ-
ται αἱ τῆς ἐπανάστασεως ἀφρημέναι ἀρχαί, τὰς ὁποίας νὰ
πραγματοποιήσῃ πρόκειται, ἂν δὲ ἀνάξιοι λειτουργοὶ αὐ-
τῆς παρυσιασθῶσι, τῆς ἐπανάστασεως δὲν εἶναι πταίσμα. Οὐ-
τως ἡ Εὐρώπη τὴν ἐπανάστασιν ἠγόησε καὶ δι' αὐτὴν ἐπε-
κρότησεν, οὕτως ἡ Ἀγγλία τὴν ἐπανάστασιν ἡσπάσθη καὶ ὑ-
πὸ τοιοῦτον πνεῦμα τὸ ὑπόμνημα τοῦ Κ. Ἐλλιοτ ὑπηρεοῦθη.

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Ὀθωνος, ἡ πρώτη ἐπίσημος πρῆ-
ξις τῆς ἐπανάστασεως εἶναι τὸ πρόγραμμα τῆς προσωρινῆς
Κυβερνήσεως, τοῦτο δὲ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὡς βάσιν
τοῦ ὑπομνήματός της λαμβάνει.

Διὰ τοῦτου δὲ τί παρὰ τῆς Ἑλλάδος ζητεῖται; α. νὰ τηρή-
σῃ τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδέ-
ποτε τὸ ἔθνος ἐφαντάσθη νὰ μεταβάλῃ β'. ν' ἀποστῇ
ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως εἰς γείτονα κράτη γ'. νὰ ἐκλέξῃ
Βασιλέα καθ' οὗ οὐδεὶς νὰ δύναται εὐλόγως νὰ ἀντιτείνῃ τί
ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ Α. Μ. παραιτεῖται τῆς προστα-
σίας τῆς Ἑπτανήσου, ὅπως αὕτη ἐνωθῇ μετὰ τῆς μητρὸς της
Ἑλλάδος, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως, ὅτι ὁ νέος ἡγεμὼν δὲν θὰ εἰ-
κονίζῃ ἢ προαναγγέλλῃ ἐπαναστατικὰς ταραχὰς ἢ ἐπιθετικὴν
κατὰ τῆς Τουρκίας πολιτικὴν. Τοὺς ὅρους τούτους, το-
σοῦτο τινὰς καταταράξαντας, δὲν δισταζόμεν νὰ εἰπώμεν, ὅ-
τι θεωροῦμεν κατὰ πάντα παραδεκτοὺς.

Προτάξαντες τὰ αἴτια, ἅτινα τὴν ἐπανάστασιν ἐγέννησαν
καὶ τὸν σκοπὸν ὃν αὕτη προέθετο, οὐδὲν ἄλλο ἐζητοῦμεν
εἰμὴ νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ ἐπανάστασις μακρὰν πάσης κατὰ
τῆς Τουρκίας ἐπιδρομῆς, οὐδὲν ἄλλο προτίθεται εἰμὴ ἐσωτερι-
κὴν τοῦ κράτους διοργάνωσιν, ὅπως μετὰ ταῦτα προϊόντος
τοῦ χρόνου τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων τοῦ ἔθνους μερῶν
ἐπιτύχῃ. Ὁ ἐν καλῇ πίστει καὶ αὐστηρῶς τὴν κατάστασιν
τοῦ ἔθνους μας πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐξετάζων δὲν
δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ὅσον ποθητὴ καὶ ἂν ᾖ ἡ πραγμα-
τοποίησις τῶν εὐχῶν ὅλου τοῦ ἔθνους, αὕτη εἶναι ἀδύνατος,
εἶναι ὄνειροπόλημα, ἂν πρότερον ἐσωτερικῶς δὲν κραταιωθῶ-
μεν καὶ δι' εὐνόμου πολιτικοῦ συστήματος εὐτυχήσωμεν. Οὐ-
χὶ λοιπὸν ἡ Ἀγγλία εἶναι ἡ εἰς ἡμᾶς τὸν φρικτὸν αὐτὸν ὅ-
ρον ἐπιβάλλουσα, ἀλλ' ἡ σκληρὰ πραγματικότης· ἀφοῦ δὲ οὕτως
ἔχει τὸ πρᾶγμα, ποῖος δισταγμὸς τοιοῦτον ὅρον νὰ παραδεχθῶ-
μεν; ὁ ὅρος οὗτος ἀφορῶν τὸ παρὸν οὐδόπως προδικάζει τὸ
μέλλον, ὅτι σήμερον ἡ Ἀγγλία παρ' ἡμῶν ζητεῖ αὕτη ἡ
ἀνάγκη εἰς ἡμᾶς ὑπαγορεύει, ἔργον δὲ ἡμέτερον θὰ ᾖ νὰ με-
τὰ ταῦτα περὶ τῆς τύχης τῶν λοιπῶν δούλων ἀδελφῶν μας
νὰ φροντίσωμεν. Ἐνοπλος ἐπίθεσις κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπὶ τοῦ
παρόντος εἶναι δι' ἡμᾶς ἀδύνατος, πρὸς τί λοιπὸν τοσοῦτος
κρότος διὰ τὸν ὅρον αὐτὸν νὰ γίνεταί καὶ διὰ κενῶν λέξεων,
διὰ τετορνευμένων φράσεων τὸ ἀπαράδεκτον τοῦ ὅρου τούτου
δυσχερῶμενοι, νὰ διακινδυνεύωμεν ὅτι τοῦ ὅρου τούτου ἄμε-
σον εἶναι ἀποτέλεσμα, τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὴν
Ἑλλάδα; πρὸς τί ἡ συζήτησις ἂν ἡ Ἀγγλία οἰκεία θελήσῃ ἢ
εἰς τὰς περιστάσεις ὑποχωροῦσα τῆς προστασίας παραιτεῖται,
ἀφοῦ ἀπᾶς ἐπισήμως τὴν περὶ παραχωρήσεως τῆς Ἑπτα-
νήσου ἀπόφασίν της διακονῶσιν, δὲν εἶναι συνέσεως ἔργον ἐκ
τῆς καλῆς θελήσεως τῆς Ἀγγλίας ὠφελοῦμενοι, ἀφοῦ πλέον
δύναται ὄντες κατὰ μέρος ἐκ τῆς θελήσεως τῶν ἰσχυρῶν ἐξ-

αρτῶμεθα, νὰ πραγματοποιήσωμεν ὅτι χθὲς ἐφαίνετο ἀδύνα-
τον, καὶ αὐριο δύναται νὰ ᾖ τῆς Ἑπτανήσου ὁ ὄλεθρος, ἂν ἐνεκα ἡμῶν ἡ ἐνωσις δὲν πραγματοποιηθῇ; Τὸ καθ' ἡμᾶς
φρονούντες, ὅτι ὁ ὅρος οὗτος εἶναι παραδεκτός, χωρὶς ποσῶς
τὸ μέλλον νὰ κινδυνεύσῃ, ὅτι εἶναι συμφωνος πρὸς τὸ πρό-
γραμμα τῆς ἐπανάστασεως, τρέφομεν συγχρόνως τὰς πλέον βε-
βαιωτέρας ἐλπίδας, ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἥτις εἰλικρινῶς ζητεῖ ἐπὶ
εδραίων βάσεων τὸ ἐλληνικὸν βασίλειον νὰ ἀνοικοδομηθῇ, δὲν
θέλει περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανήσου,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὁρίων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος θέ-
λει ἐπιτύχει. Ἄν καὶ οὐδεμίαν περὶ τοῦτου μέχρι τοῦδε ἐ-
πίσημον ἔχωμεν ἀγγελίαν, οὐχ ἥττον πρὸ πολλοῦ τὸ θέμα
τοῦτο ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων συζητεῖται· ὁ χρόνος
δὲ, φρονούμεν, δὲν εἶναι μακρὰν, καθ' ὃν ἄλλη διακοίνωσις θέ-
λει ἔλθῃ πρὸς τελείαν ἥτταν τῶν κακοδόξων καὶ πρὸς θρίαμβον
τῶν πιστῶν. Ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῆς τῶν ὁρίων πραγ-
ματοποιουμένης, θὰ ζητήσῃ ἡ Ἀγγλία μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς
Ἑλλάδος τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θέλει ἀποστῇ ἀπὸ πάσης κατὰ
τῆς Τουρκίας ἐπιθέσεως; τὸ τοιοῦτον δὲν πιστεύομεν, ἀλλὰ καὶ
τοιαύτην περιπτώσιν προνοοῦντες, ἀδιστακτως λέγομεν, ὅτι δια-
βεβαιώσεις τοιαῦται οὐδὲ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀλυσοδέσουν, οὐδὲ
τὴν Τουρκίαν θὰ σώσουν. Ὁ χρόνος βαίνει γιγαντιαίως βήμασιν,
ἡ δὲ ἐποχὴ δὲν εἶναι μακρὰν, καθ' ἣν ἡ μὲν Τουρκία θὰ δια-
λυθῇ, καθὼς πᾶν σῶμα μὴ ἔχον στοιχεῖα ζωῆς, ἡ δὲ Ἑλλὰς
πλήρης δυνάμεως θὰ ἀνακτήσῃ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά
της· θὰ ἀνακτήσῃ δὲ αὐτὰ καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ἀδελφὴ
Ἰταλία, ἥτις, διαδηλώσασα εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ Πρωσσίαν, ὅτε
περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν δυνάμεων τούτων ἐπρόκει-
το, ὅτι δὲν θέλει κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐπιτεθῇ, δὲν ἠνόησε
ποσῶς διὰ τοῦτο νὰ διαγράψῃ τὰ ἀπαράγραπτα τῆς Ἑνετίας
δικαιώματα εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἰταλικῆς ἐνό-
τητος.

Μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον μένει ὁ τοῦ ἡγεμόνος. Ἡ Ἀγ-
γλία προσκαλοῦσα τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλον ἡγεμό-
να, ἂν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλφρέδου εἰς τὸ ὑπόμνημα δὲν ἀ-
ναφέρῃ, οὐχ ἥττον ὅμως ἐμμέσως ἐννοεῖ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ
αὕτη δὲν δύναται νὰ γείνη παραδεκτὴ. Δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν πε-
ποιθῇσει Ἀλφρεδιστάς ἢ ἀποποιήσις αὕτη εἶναι λυπηρὰ, ὅ-
χι ὅμως τοιαύτη ὥστε διὰ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους μας καὶ
τῆς Ἑπτανήσου ἰδίως, ἥς ἡ τύχη ἤδη ἀπεφασίσθη, νὰ μᾶς
ἀπελπίσῃ. Ὑποστηρίζαντες τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀλφρέδου, τὸν ὁ-
ποῖον ἡ δημοφώνως ἐκφρασθεῖσα βούλησις τοῦ Πανελληνίου ἀ-
νεγνώρισε βασιλέα, οὐχὶ ὅπως χάριν ἀσφαλείας μετὰ τῆς πλει-
ονοψηφίας συνταχθῶμεν, ἀλλὰ διότι τοῦ ἔθνους τὸ συμφέρον
τοιαύτην ἐκλογὴν ὑπηγόρευε, δὲν ἠνοήσαμεν ποτὲ, ὅτι ἡδυ-
νάμεθα τὴν θέλησίν μας εἰς τὸ ἔθνος ἐκείνο νὰ ἐπιβάλλωμεν
εἰς ὃ ὁ ἡγεμονόπαις ἀνῆκει· ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ
Βουλαι ἐν Λονδίνῳ θέλουν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπο-
φανθῇ εἰς μάτην δὲ οἱ μέχρι τῆς χθὲς τὴν βούλησιν ὁ-
λοκλήρου τοῦ ἔθνους ἐμπαίζοντες, θέλουν ἐκλῶβῃ τὴν ἐνδεχα-
μένην τοῦ ἔθνους ἀποτυχίαν ὡς θρίαμβον ὅπως τὸ ὄνειδός
τῶν ἀποπλύνωσι.

Εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος μας ἀπηντή-
σαμεν εἰς ἐκείνας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ὅσαι διέδω-
καν τὴν ἀγγελίαν, ὅτι, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία προτείνει τὴν παραχώ-
ρησιν τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἑπτανήσιοι δὲν ἐπιθυ-
μοῦσι τὴν μετὰ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων ἐνωσίν των. Ἀπεδεί-
ξαμεν δὲ, ὅτι ἡ ἀγγελία αὕτη ἦτο τὸ κακόν της προῖον τῆς συμ-
μορίας ἐκείνων, ὅτινες μισοῦσι τὴν ἐλληνικὴν ἐνότητα. Μετὰ
λύπης ὅμως βλέπομεν, ὅτι οἱ τοιοῦτοι δὲν ἀπηύδησαν, ἀλ-
λ' ἐξακολουθοῦσι συκοφαντοῦντες ἀσυστόλως τὴν Ἑπτανήσον· οὐ-
τὼς, παραδείγματος χάριν, ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς τελευταίας
εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ὅτι οἱ ἐν Κερκύρᾳ ἔμποροι συνήλθον
ἵνα προσυπογράψωσιν εὐχαριστήριον πρὸς τὴν βασίλισσαν Βι-
κτωρίαν διὰ τὴν τὰς ἀπορρίψεων τῶν νήσων ὅτι τὴν εὐχαρι-
στήριον ταύτην ἐπολέμησε καὶ ἐματαιώσεν εἰς τῶν μεγαλη-
τέρων ἐμπόρων ὅτι τὰς νήσους ἐπέβλητο νὰ παραδοθῶνται
ἀπέδειξε τὴν μερίστην βλάβην, ἣν ἡ Κερκύρα ἤθελεν ὑποστῇ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

εἰς τὰ ὕλικά αὐτῆς συμφέροντα, ἐὰν ἡ τοιαύτη πολιτικὴ με-
ταβολὴ ἐπραγματοποιεῖτο. Ἐκ τῆς τοιαύτης εἰδήσεως ὁρῶ-
μένη ἡ Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία ἀναφέρει μετὰ θετικότητος, ὅτι
«ἡ τῶν νήσων παραχώρησις εἶναι τοσοῦτο βεβαία, ὥστε οἱ α-
δήποτε καὶ ἂν ἡ ἡ ἐκ ταύτης ἐνδεχομένη εἰς τοὺς ἐμπόρους τῆς
Κερκύρας ἐλάβη, ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει ποσῶς παρεκκλίνει τῆς ἀ-
ποφάσεώς της.» Ἡ ἀγγελία τοῦ γεγονότος τούτου διηγείρε δι-
καίως τὴν ἀπορίαν ἡμῶν, γινωσκόντων ἐκ πείρας τὰ ἐθνικὰ
αἰσθήματα τῶν ἀδελφῶν Κερκυραίων. Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογή-
σωμεν, ὅτι πολὺ ἐδυστάσαμεν πρὶν ἢ παραδεχθῶμεν ὡς ψευ-
δῆ τὴν εἰδησιν ταύτην, τὴν ὁποίαν μετὰ θετικότητος καὶ πολ-
λῶν λεπτομερειῶν ἀνέφερον ὁ ἐξωτερικὸς τύπος. Ἰπεθέσαμεν
ὅτι ὁ κατὰ τῆς ἐνώσεως ἀγορεύσας καὶ τὴν εὐχαριστήριον
πολεμήσας θὰ ἦτον ἡπατρίτης καὶ ἄστέγος ἐξ ἐκείνων, οἵ-
τινες ἤλθον καὶ ἐσκῆνωσαν παρ' ἡμῖν καὶ ἀπῆλυσαν ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ πατρίδι πλοῦτῃ καὶ ὑπηκοότητι. Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν
ἡ ἱερόσυλος ἰδέα, ὅτι ἀνὴρ Κερκυραῖος ἠδύνατο νὰ φέρῃ τοι-
αύτην ἀντενέργειαν χαράττουσαν ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ τὸ
ἀνεξάλειπτον στίγμα τῆς προδοσίας καὶ ἀτιμάζουσας τὴν γῆν
ἐκείνην εἰς ἣν ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας. Ἀλλ' ἂν
τοιούτος ἤθελεν εὐρεθῆ, ἡ κατὰ τοῦ ἔθνους ἤθελε πέσει ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ οἰουδήποτε ἄλλου, ὅστις, προτιμῶν
τὰ ὕλικά συμφέροντα ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, ἤθελε πειραθῆ διὰ
σοφισμάτων νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν λαὸν, ὅτι ἡ ἐνωσις εἰς τὰς
παρούσας περιστάσεις θυσιάζει τοῦ ἔθνους τὸ μεγαλεῖον καὶ
τῆς Κερκύρας τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα. Γινώσκουμεν ὅτι, καθ'
ἣν ἐποχὴν ὁ αἰσθητὸς Καποδίστριας ἐκυβέρνησεν τὴν μόλις ἀ-
ναγεννηθεῖσαν Ἑλλάδα, ὑπεγράφη παρὰ τῶν Δυνάμεων πρω-
τόκολλον διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν Νήσων, πλὴν τῆς Κερκύ-
ρας, λέγεται δὲ, ὅτι ὁ μέγας ἐκεῖνος πατριώτης ἐβράδυνε
τὴν παραδοχὴν του, προσπαθὼν νὰ πείσῃ τὰς Δυνάμεις νὰ μὴ
ἐξαιρέσωσι τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς του. Ἐκεῖνο λοιπὸν ὕπερ ἐ-
πεδίωκε καὶ ἐπεθύμει ὁ Καποδίστριας ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς Κερ-
κύρας, πῶς εἶναι δυνατόν σήμερον ἐν Κερκύρᾳ καὶ παρὰ τῶν
Κερκυραίων αὐτῶν νὰ εὕρῃ προσκόμματα; Καὶ τίς Κερκυ-
ραῖος ἤθελε διέλθει τὴν ὁδὸν εἰς ἣν ταπεινῶς ἐγείρεται ὁ ναὸς
τῆς Πλατυτέρας, χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ καὶ κυριευθῇ ἀπὸ τὰς
τύψεις τῆς συνειδήσεως;

Ἀλλὰ πρὸς τιμὴν τῶν Ἑπτανησίων καὶ τῶν Κερκυραίων ἰ-
δίως κηρύττομεν, ὅτι ἡ ἀγγελία διηγείρε τὴν ὁργὴν καὶ τὴν
ἀγανάκτησιν τοῦ ἐλευθέρου καὶ φιλοεθνικοῦ λαοῦ τῆς Κερκύρας.
Ἡ ἐμπορικὴ λέσχη «*Η Πρόδος*» συνελθοῦσα ἀμέσως εἰς γε-
νικὴν συνεδρίαν, ἀπέκρουσε τὴν ἐπίβουλὸν ἀγγελίαν, καὶ δι'
ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐν Τεργέστῃ ἐλληνικὴν ἐφημερίδα «*ἡ Κλειὴ*»
ἐξέφρασε τὰ φιλελεύθερα καὶ ἐθνικὰ αἰσθήματα τοῦ ἐμπορι-
κοῦ συλλόγου τῆς Κερκύρας. Καὶ ἡ ἐτέρα λέσχη συνεδρίασας διε-
μαρτυρήθη καὶ αὕτη κατὰ τῆς στυγεραῆς συκοφαντίας. Ἐὰν,
ὡς προανεφέραμεν, οἱ Ἑπτανῆσοι προσκληθῶσι περὶ τῆς τύ-
χης τῆς ἰδιαίτερας αὐτῶν πατρίδος ν' ἀποφασίσωσιν, ἃς μά-
θωσιν ἀπὸ τοῦδε οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οἱ Ἑπτανῆσοι
ἐν γένει, καὶ ἰδίως οἱ Κερκυραῖοι, δὲν θέλουσι γένειν αὐτό-
χειρες, καὶ ἃς παύσωσιν ἐπιβουλεύμενοι ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς,
διότι ἀπέναντι τῆς βουλῆσεως τοῦ Θεοῦ, πύλαι ἄδου οὐ κα-
τισχύουσιν.

Ἐν τῇ χθρσινῇ τῆς Συνελεύσεως ἡμῶν συνεδριάσει ἀγορεύων
ὁ Κ. Βάσος κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Καίρου, ἀνέφερε πρὸς
τοὺς ἄλλους, ὅτι οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ διαμένοντες διάφοροι φίλοι
τοῦ ὄθωνος διαχειρίζονται διάφορα χρηματικὰ ποσά, ὅπως
κατορθώσωσι νὰ κινήσωσιν ἀντεπαντάσασιν. Παρακαλεῖται ἡ
Κυβέρνησις νὰ μᾶς φωτίσῃ ἂν ἔχῃ γνῶσιν τῶν πραγμάτων
αὐτῶν καὶ τίνα μέτρα ἔλαβε πρὸς περιστολὴν τῶν ἐνεργειῶν
τῶν ἀντεθνικῶν ἐκείνων ἀνδραρίων.» Ταῦτα ἀναφέρει ὁ Εὐαγ-
γελισμὸς τῆς 10 Ἰανουαρίου.

Τὰ δὲ Ἑλληνικὰ Χρονικά τοῦ Μεσολογγίου τῆς 11 λέγου-
σι: «*Ἀγαστεῖται ἐδῶθεν ἀκούοντες, ἀταξία ἐκείθεν φαίνονται, ὥστε
πλεον κατεδείχθη δεινὸν ἐχθρὸν δαίμονα, ὑποκινεῖ ταῦτα, καὶ
ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα ἀνυμωρία μικρά, ἥτις συνενοεῖται μετὰ*

τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ Σπ. Μήλιου καὶ λοιπῶν καὶ τοὺς ὁποίους
ἡ ἐξουσία πρέπει νὰ ἀνακαλύψῃ.»

Ἦθέλομεν διέλθει τὰ γραφόμενα, χωρὶς νὰ δώσωμεν τὴν
παραμικρὰν προσοχὴν, ἂν δὲν ἐλαμβάναμεν ἐπιστολὴν ἐκ Κερ-
κύρας γεγραμμένην τὴν 12 παρ' ἀξιοπίστου καὶ ἐνημέρου εἰς
τὰ πράγματα ἀνδρὸς, δι' ἧς, πρὸς τοὺς ἄλλους, μᾶς ἀναφέ-
ρει καὶ τὰ ἀκόλουθα: «*ἡ τῶν ἐξορίστων ἐν Ζακύνθῳ διαμονὴ καὶ
ἐν Κεφαλληνίᾳ διεγείρει ὑπονοίας ἀντιδράσεως κατὰ τῶν ἐν
Ἑλλάδι καθεστῶτων καὶ προσέχετε μὴ αὐτοῦ διαθέσωσι τὰ
πνεύματα κακῶς καὶ μέμνησθε ἀπιστεῖν, ἐπειδὴ λέγεται ὅτι
ὁ Ὄθων ἐπεμψε χρηματικὸν εἰς τοὺς ἄλλοτε δορυφόρους του
ὅπως ὑποκινήθῃ ληστεία καὶ ἀταξία.*»

Τὸ καθ' ἡμᾶς διστάζομεν εἰσέτι νὰ πιστεύσωμεν τὰ λε-
γόμενα καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ ὦσιν ἀληθῆ. Ἀλλ' ἂν ταῦτα ἔ-
χωσιν τινα ὑπόστασιν, ἔχοντες μεταξὺ ἡμῶν τοὺς πρόσφυγας
καὶ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐλευθέρης Ἑλλά-
δος, μετὰ τῆς ὁποίας ὁσονοῦπω θέλομεν ἀποτελέσει ἐν καὶ τὸ
αὐτὸ κράτος, ὀφείλομεν νὰ εἰδοποιήσωμεν αὐτοὺς νὰ προσέχωσι
πολύ. Ἡ Ζάκυνθος, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος,
ἐδέχθη μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης τοὺς διαφυγόντας τὴν τουρ-
κικὴν θηριωδίαν, τοὺς περιέθαλψε τότε ἐν τῇ δυστυχίᾳ
τῶν, καὶ νῦν χρησιμεύει ὡς ἄσυλον εἰς ὅσους ἡ τύχη δὲν ὑ-
πῆρξεν εὐνοϊκῇ. Ὀφείλουσιν, ἂν ἔχι ἄλλο, νὰ σεβασθῶσι
τὸ ἄσυλον, ὡς ἡμεῖς σεβόμεθα τὴν δυστυχίαν τῶν. Ζῶμεν εἰς
τόπον μικρὸν, ὅπου οὐδὲν δύναται νὰ μᾶς διαλάβῃ, καὶ δὲν
θὰ ἀνεχθῶμεν ποτὲ ἡ Ζάκυνθος νὰ κατασταθῇ ἄλλη Ῥώμη,
κέντρον τουτέστιν ἀντιδράσεως κατὰ τῶν καθεστῶτων τῆς Ἑλ-
λάδος.

Πολιτικαὶ Εἰδήσεις.

Μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἡ Γαλ-
λικὴ Κυβέρνησις παρουσίασεν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, ὑπάρ-
χει καὶ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ χρονο-
λογίαν 21 Δεκεμβρίου, ἐν ἣ ἀνακεφαλαιῶν τὰς μέχρι τῆς ἡ-
μέρας ἐκείνης γενομένας διαπραγματεύσεις πρὸς ἐκλογὴν ὑπο-
ψήφιου διὰ τὴν θρόνον τῆς Ἑλλάδος λέγει, ὅτι ἅπαντες οἱ
συνδυασμοὶ ἀπέβησαν ἀτελεσφόρητοι, ἀφοῦ καὶ ὁ τελευταῖος
προταθείς υποψήφιος Φερδινάνδος τῆς Πορτογαλλίας ἀπεποι-
ήθη τὸ προσφερόμενον αὐτῷ στέμμα. Ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος
τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου γνω-
ρίζουσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην
προτείνεται ἤδη παρὰ τῆς Ἀγγλίας ὁ δούξ Ἑρνέστος τοῦ Κο-
βούργου Γόθα, ἀνδράδελφος τῆς Βασιλείσσης Βικτωρίας. Κατὰ
τὸν νέον τοῦτον συνδυασμὸν, λέγει ὁ «*Τύπος*» τῆς Βιέννης,
ὁ ἄτεκνος δούξ Ἑρνέστος παραλαμβάνει ἐπίδοξον αὐτοῦ διά-
δοχον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν τοῦ (ἐν Βιέννῃ διατρίβοντος) δου-
κὸς Αὐγούστου τοῦ Σαξονικοῦ Κοβούργου καὶ τῆς Πριγκιπέ-
σσης Κλεμεντίνης, θυγατρὸς τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Γαλ-
λίας Λουδοβίκου Φιλίππου· ὁ δὲ πρίγκηψ Ἀλφρέδος ἀντικαθιστᾷ
ἐν Κοβούργῳ τὴν θέσιν τοῦ Ἑρνέστου. Καὶ ἐρρέθη μὲν κατ'
ἀρχὰς ὅτι καὶ οὗτος ἀπεποιήθη, ἀλλὰ νεώτεραι εἰδήσεις ἀνα-
φέρουσιν, ὅτι ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἔγραψεν αὐτῷ, καὶ τε-
λευταῖον τὸν ἔπεισε νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῶν Βέλ-
γων, τοῦ ὁποῖου αἱ προτροπαὶ εἶναι πιθανώτατον ὅτι θέλουν
τὸν καταπεῖσει νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην ὑποψηφιότητα.
ἔκτακτον δὲ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Κοβούργου ἀναγγέλ-
λει ὅτι ὁ δούξ ἀνεχώρησε τὴν 17 ἐνεστῶτος εἰς Βρυξέλ-
λας. Βεβαίως δὲ καὶ ὁ «*Τύπος*» ἐφημερὶς τοῦ Τουρίνου, λαμ-
βάνουσα συνήθως ἡμιεπισήμους εἰδήσεις, ὅτι ὁ νέος οὗτος ὑ-
ποψήφιος εὐνοεῖται παρὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, καὶ ὅτι
φαίνεται ὅπως οὐν διατεθειμένος νὰ δεχθῇ τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ἐγκυκλίου ὁ Ὑπουργὸς τῆς
Γαλλίας κοινοποιεῖ καὶ τὴν περὶ παραχώρησεως τῶν Νήσων ἀ-
πόφασιν τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους γνωρίζο-
μεν ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Ἐλλίου, συμφώνως, λέγει
ὁ Ὑπουργὸς, μετὰ τῆς παρὰ τῆς Προσφύγις Κυβερνήσεως αὐ-
θορμήτως δοθείσας διαβεβαιώσεως, καὶ διακηρύττει ὅτι καθ' ὅ-
σον ἀφορᾷ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν αὕτη δὲ νὰ εἰσάγῃ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

»να συγκατανεύσει εἰς μίαν ἀπόφασιν, ἥτις, οἰκισθέντες καὶ
»ἂν ὧσιν αἱ σκέψεις, αἵτινες τὴν ὑπηγόρευσαν, ἔχει τὸ ἀναμ-
»φιλεκτόν πλεονέκτημα ὅτι ἱκανοποιεῖ τὰ τῆς Ἑλλάδος συμ-
»φέροντα καὶ ἐκπληροῖ τὰς τοσάκις δηλωθείσας εὐχὰς τῶν
»ἰονίων.»

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Ἐλλιοῦ ἐδωκεν
αὐτῇ ἀφορμὴν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον νὰ πραγματευθῇ τὸ
ζήτημα τῆς παραχώρησης τῶν Ἑπτανήσων, καὶ σχεδὸν ὁμο-
φώνως ἐπιδοκιμάζει τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεώς τοῦ μό-
νος, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, ὁ σφόδρα συντηρητικὸς «Τηλέ-
»γραφος» κακίζει τὸ Ἰπουργεῖον «διότι δὲν ἐφρόντισε νὰ λά-
»βῃ παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυήσεις ἵνα μὴ ἀποβῇ ποτε ἡ πα-
»ραχώρησις ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ Ἀγγλικά συμφέροντα» θεωρῶν,
ὅτι μόνη ἡ ἀπαίτησις περὶ τηρήσεως τῆς συνταγματικῆς Μο-
ναρχίας, ἐκλογῆς ἀνελέγκτου ἡγεμόνος καὶ ἀποχῆς ἀπὸ ἐ-
πιθέσεως κατὰ γειτόνων κρατῶν δὲν δύναται νὰ ἀναχαιτίσῃ
τὸν νέον βασιλέα, ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νομίσῃ ὅτι ἐπ' ἡ-
λευθέρῃ ὥρᾳ νὰ διεκδικήσῃ τὴν κληρονομίαν του.

Ἀλλ' ἡδυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὸν «Τηλέγραφον»
ὅτι ὅταν ἡ ὥρα ἐκείνη σημάνῃ, τὸ συμφέρον τῆς Ἀγγλίας
δὲν δύναται ἄλλο νὰ ᾔῃ εἰμὴ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐκφορὰν
τοῦ νεκροῦ, διὰ νὰ ἐνθρονίσῃ τὸν ἤδη εἰς νέαν ζωὴν παρα-
σκευαζόμενον Ἑλληνισμόν. Ἡ μικρὰ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάς ἔχει πί-
στιν ἀκλόνητον εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ διὰ γενναίας καὶ
εὐτόλμου εἰς ἐαυτὴν ἐπιστροφῆς ἀποδυσθεῖσα εἰς τὸν ἀγῶνα
τῆς ἀναπλάσεως καὶ διοργανώσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, κα-
τέδειξεν αὐθορμήτως εἰς τὴν Εὐρώπῃ, ὅτι ἐννοεῖ κάλλιστα καὶ
τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ μέλλοντος.

Ἰδιαιτέρᾳ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολῇ τῆς 12 Ἰανουαρίου περιέ-
χει τὰ ἀκόλουθα «Ἡ θέσις τῶν ἐδῶ πραγμάτων, καίτοι κρι-
σμός, κρίνει καθ' ἑκάστην βελτιουμένη. Ἡ ἔθνοσυνέλευσις,
καθ' ἃ γενικῶς ὁμολογοῦσιν, ἐν τῇ προιμιάδι ἐργασία τῆς
ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν, προσπαθεῖ τὴν ἐπιείκειαν φρονίμως
μετὰ τῆς αὐστηρότητος συνδυάζουσα νὰ θέσῃ ἐπὶ παντός ἐν
τέρματι εἰς τὰς ἐν ταῖς ψηφοφορίαις ἐλεεινὰς ἐκείνας καταχρή-
σεις, αἵτινες ὑπὸ τὸ ὀλέθριον τοῦ πεπτωκότος σύστημα ὑπερ-
εκχειλίσασαι, ἀνεφάνησαν καὶ σήμερον τείνουσαι πρὸς νὰ δια-
στρέψωσι τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλογὴν. Ἡ πορεία τῆς Συνε-
λεύσεως ἐμπνέει οὕτως εἰς πάντας, πεπαιθῶται καὶ ὁ ἴσχυος προσ-
δοκᾷ ἀπὸ τῆς κατάρτισεώς της νὰ προκύψῃ κυβερνήσις ἔχου-
σα πάνδημον κύρος καὶ πραγματικὴν ἰσχύν.

Ἀνώτερος παντὸς ἐπαίνου ἀναδεικνύεται ὁ λαὸς οὗτος διὰ
τὸ φιλόνομον αὐτοῦ πνεῦμα, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην
ἐγγύησιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ ἔθνοφυλακὴ συ-
στηθεῖσα καὶ διατηρουμένη διὰ τοῦ αὐθορμήτου ζήλου τῶν
πολιτῶν, παρέχει πραγματικὴν ὑποστήριξιν εἰς τὴν τάξιν, ἐνῶ
ὁ στρατὸς μετὰ τῆς ἐγνωσμένης δραστηριότητός του καὶ ἀν-
δρείας, κινεῖται ἤδη πανταχόθεν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστεί-
ας, ἥτις, πέποιθα, ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀφανισθῇ ὀλοτελῶς.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις τῆς Εὐρώπης παριστάνουσι ἀρίστην
τὴν ἐξωτερικὴν μας θέσιν, μάλιστα ὡς πρὸς τὴν ἐνωσιν τῆς
Ἑπτανήσου, θέλουσιν ἔτι μᾶλλον συντείνει εἰς τὴν βελτίωσιν
τῶν ἐσωτερικῶν.»

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης πληροφοροῦμεθα ὅτι
ἡ ἔθνοσυνέλευσις ἦτον ἐγγὺς νὰ τελειώσῃ τὴν ἐξελέγξιν τῶν
ἐκλογῶν, καὶ ὅτι τὴν 13 τρέχ. ἔμελλε νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀρ-
χειρεσίας καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως λέγεται ὅτι θέλει ἐκλεχθῇ ὁ
Βάλης. Ὡς πρὸς δὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως πολλαὶ
καὶ διαφοραὶ ἦσαν αἱ ἰδέαι. Καὶ ἄλλοι μὲν λέγουσι ὅτι θέ-
λει διατηρηθῇ ἡ παρῶσα, ἄλλοι ὅτι θέλουν προστεθῇ εἰς αὐ-
τὴν ἄλλα δύο πρόσωπα, ἄλλοι ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκλεχθῇ
νέα καὶ ἄλλοι νὰ σχηματισθῇ νέον ὑπουργεῖον τὸ ὅποιον νὰ
κυβερνᾷ.

Ἡ καταδίωξις τῆς ληστείας ἤρχισε νὰ φέρῃ αἴσια ἀποτε-
λέσματα. Οἱ λησταιχοὶ Ἀλογάρης καὶ Φλώρος οἵτινες διέτρεχον
ἀνιζόμενοι τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν, προσήλθον εἰς τὴν ἐξου-
σίαν μετὰ δεκαοκτὼ ὁπαδῶν των, βιασθέντες ἐκ τῆς δραστη-
ριότητος καὶ ἐντόνου καταδίωξεως τῶν ἀρχῶν. Ὡστε κατα-
σφάγησαν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἡ ληστεία καὶ ἡ ἡσχρία ἐ-

πανήλθε. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρ-
χίας τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ἐπικρατεῖ τάξις καὶ ἡσυ-
χία, αἱ δὲ ἀναφανέσαι ληστρικαὶ συμμορίαι ὅλαι κατεστράφησαν.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἱερός Ἄγων» τοῦ οἵου
προεδρεῖ ὁ Ναύαρχος Κανάρης, προσεκλήθησαν νὰ συνέλθω-
σι τὴν 7 Ἰανουαρίου εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ὅπως ἐκλέ-
ξωσιν ἐπιτροπὴν, πρὸς σύνταξιν τοῦ ψηφίσματος τοῦ Συλλό-
γου ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος
κατὰ τὴν ὁμόθυμον καὶ διὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτή-
σεων παραδεχθεῖσαν πρότασιν τοῦ καθηγητοῦ Κ. Ρομπότη.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

* * * Ὁ Βορρᾶς, ὄργανον Ῥωσικὸν εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ 12
Ἰανουαρίου, διαπραγματευόμενος τὰ περὶ τῆς ἐν Τουρκίᾳ Ἰπουρ-
γικῆς μεταβολῆς ἐπιφέρει τὸ ἐπόμενον συμπέρασμα, τὸ ὅποιον
εὐχάριστος παραθέτομεν, ἵνα οἱ ἀμφιβάλλοντες ἴδωσιν, ὅτι
καὶ ἡ Ῥωσσία αὕτη ὁμολογεῖ τὴν ἐν Ἀνατολῇ μεταβολὴν τῆς
Ἀγγλικῆς πολιτικῆς.

«Ἡ κοινὴ ἐν Ἀνατολῇ γνώμη, ἐθεώρησε τὴν ἐν Τουρ-
»κίᾳ Ἰπουργικὴν μεταβολὴν, ὡς ἀποδείξιν χαλαρώσεως τῶν
»σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας, χαλαρώσεως ἄλλως ἢ
»ἀρκούντως αἰτιολογεῖ ἡ θέσις ἢ ἐσχάτως ἔλαβε τὸ Ἀγγλι-
»κὸν Ἰπουργεῖον ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς ὁποίας τρανὴ ἀποδείξις
»εἶναι ἡ ὑποχώρησις τῶν μελῶν τοῦ Τουρκικοῦ Ἰπουργείου
»τῶν μᾶλλον ἀφοσιωμένων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν.»

* * * Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Κερκύρᾳ διάλογος μεταξὺ χω-
ρικῶν, εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν γεγραμμένος, καὶ φέρων τὴν ἐπι-
γραφὴν «ΤΑ ΦΩΤΑ». Ὁ συγγραφεὺς τὸν διάλογον προέθετο
τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν νὰ διασκεδάσῃ τὰ τεχνάσματα καὶ νὰ
διαρρήξῃ τὰς παγίδας τὰς ὁποίας κακόβουλοι τινες βάλλου-
σιν εἰς ἐνέργειαν ὅπως ἐξαπατήσωσι τὸν λαὸν τῆς Κερκύρας.
Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἔτυχε τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας ἐν
Κερκύρᾳ. Τινες τῶν ἐνταῦθα ἠθέλησαν ν' ἀνατυπώσωσι καὶ
διανεύωσιν εἰς τὸν λαὸν τὸν διάλογον τοῦτον, ἀλλ' ἀπέβα-
λον τὴν ἰδέαν βέβαιοι ὄντες ὅτι ἐν Ζακύνθῳ ἡ διάδοσις
αὐτοῦ ἔθελον εἶναι ἀσχετὸς καὶ περιττή.

* * * Ἐν τῇ ἀδελφῇ Κερκύρᾳ συνεστήθη δημοτικὸς Σύλ-
λογος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀναγέρνῃσις» ἐκδίδων καὶ φερώνυ-
μον Ἐφημερίδα, ὧν ἀμφοτέρων σκοπὸς εἶναι ἡ ἐνίσχυσις καὶ
ὑποστήριξις τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν καὶ ἰδίως ἡ πραγματοποίη-
σις τῶν εὐχῶν καὶ τῶν βουλήσεων τοῦ Ἑπτανήσιου λαοῦ.

* * * Ἐξεδόθη ἐνταῦθα φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «Ὁ Βα-
»σιλεὺς Ἀλφρέδος, ἦτοι τὰ ὑπέρτατα καθήκοντα καὶ αἱ ῥό-
»μιμοι ἐλπίδες τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» ὑπὸ τοῦ Δρ. Εὐγενίου
Βαπτιστιάδου Δελτινιώτου, μέλους τῶν Ἀνωτέρων ἐνταῦθα Δι-
καστηρίων καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων νομομαθῶν τῆς
Ἑπτανήσου. Περὶ τοῦ πονήματος τοῦτου θέλομεν ὁμιλήσει προ-
σεχῶς.

* * * Οἱ ἐν Βουκορεστίᾳ Ἴονιοι ὑπέγραφον ἀναφορὰν εὐχαρι-
στήριον πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν γενναίαν
αὐτῆς προσφορὰν τῆς Ἑπτανήσου πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

* * * Δι' ἱστοφόρου πλοίου φθάσαντος χθὲς ἐκ Πατρῶν, ἐστάλη
τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

Ἀθῆναι (16) 28 Ἰανουαρίου.

Ὁ Δούξ τοῦ Σάξ Γόθα προτείνεται παρὰ τῆς Ἀγγλίας ὑ-
ποψήφιος καὶ θερμῶς ὑποστηρίζεται παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος
Ναπολέοντος. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει ἐκλέξει τὸν διάδοχόν
του ὅστις ὀφείλει πάραυτα νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν δρθόδοξον
θρησκείαν.

Ὁ Βάλης ἐξελέχθη Πρόεδρος τῆς ἔθνοσυνελεύσεως.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Συντάξεως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠ. Ο. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ Ν. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ.Σ4.41.Φ4.0010